

Sygn. akt **III AUa 39/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marta Sawińska

Sędziowie: SSA Iwona Niewiadowska-Patzer (spr.)

SSA Marek Borkiewicz

Protokolant: st. insp. sąd. Dorota Cieślik

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 r. w Poznaniu

sprawy **(...) sp. z o.o. z siedzibą w P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

przy udziale zainteresowanych : A. K. (1), N. O., A. K. (2), B. K., E. S.

o podstawę wymiaru składek

na skutek apelacji (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 11 września 2014 r. sygn. akt VIII U 3649/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 oraz poprzedzającą go decyzję o tyle, że nie dolicza do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz zdrowotne E. S. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. dofinansowania do zajęć sportowych w postaci karnetów w kwocie 61 zł miesięcznie za okres listopad 2012 – grudzień 2012r.;
2. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 5 oraz poprzedzającą go decyzję o tyle, że nie dolicza do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz zdrowotne A. K. (2) z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w P. kwoty 30 zł sfinansowania kosztów usług medycznych i szczepionki przeciwko grypie we wrześniu 2012r.;
3. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 8 oraz poprzedzającą go decyzję o tyle, że nie dolicza do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne N. O. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w P. dofinansowania do zajęć sportowych w postaci karnetów lub usług sportowych w kwocie 36 zł miesięcznie w okresie od stycznia do kwietnia 2010r. oraz 61 zł miesięcznie w okresie od maja 2010r. do grudnia 2012r. a także wypłaty jednorazowej dotacji w związku z zawarciem związku małżeńskiego w październiku 2010r. w kwocie 1500 zł.;
4. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 11 oraz poprzedzającą go decyzję o tyle, że nie dolicza do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne A. K. (1) z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika

składek (...) Sp. z o.o. w P. kwoty 35 zł sfinansowania kosztów usług medycznych i szczepionek przeciwko grypie w 2011r.;

5. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 14 oraz poprzedzając go decyzję o tyle, że nie dolicza do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne B. K. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w P. kwoty 35 zł sfinansowania kosztów usług medycznych i szczepionek przeciwko grypie w 2011r.;

6. w pozostałym zakresie apelację oddala;

7. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu w instancji odwoławczej.

SSA Marek Borkiewicz	SSA Marta Sawińska	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
----------------------	--------------------	-------------------------------

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 9 sierpnia 2013 roku, nr: (...), (...), (...), (...), (...), adresowanymi do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. i zainteresowanych pracowników: E. S., A. K. (2), N. O., A. K. (1) i B. K. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., stwierdził, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ww. zainteresowanych pracowników z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. za wskazane okresy stanowią kwoty szczegółowo opisane w zaskarżonych decyzjach.

Zdaniem organu rentowego płatnik składek przyznając pracownikom bony towarowe oraz wypłaty z okazji Świąt Wielkanocnych i Świąt Bożego Narodzenia, finansując imprezy okolicznościowe oraz koszt usługi medycznej i szczepionki przeciwko grypie, dofinansowując zajęcia sportowe i przyznając dotację w związku z zawarciem związku małżeńskiego, nie zastosował kryterium socjalnego, bowiem nie uwzględnił przy podejmowaniu decyzji o przyznaniu świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych sytuacji rodzinnej, życiowej i zdrowotnej pracowników.

Na skutek odwołania płatnika składek od powyższej decyzji - Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 11 września 2014r., w sprawie o sygn. akt VIII U 3649/13:

1. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...) w części i nie doliczył do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne E. S. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kwot: 139,20 zł we wrześniu 2010 roku, 147,34 zł we wrześniu 2011 roku oraz 158,11 zł we wrześniu 2012 roku;

2. w pozostałym zakresie odwołanie od decyzji z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...) oddalił;

3. zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu wywołanego odwołaniem od decyzji z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...);

4. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...) w części i nie doliczył do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne A. K. (2) z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kwot: 139,20 zł we wrześniu 2010 roku, 147,34 zł we wrześniu 2011 roku oraz 158,11 zł we wrześniu 2012 roku;

5. w pozostałym zakresie odwołanie od decyzji z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...) oddalił;

6. zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu wywołanego odwołaniem od decyzji z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...);

7. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...) w części i nie doliczył do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne N. O. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kwot: 139,20 zł we wrześniu 2010 roku, 147,34 zł we wrześniu 2011 roku oraz 158,11 zł we wrześniu 2012 roku;

8. w pozostałym zakresie odwołanie od decyzji z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...) oddalił;

9. zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu wywołanego odwołaniem od decyzji z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...);

10. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...) w części i nie doliczył do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne A. K. (1) z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kwoty 269,01 we wrześniu 2011 roku;

11. w pozostałym zakresie odwołanie od decyzji z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...) oddalił;

12. zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu wywołanego odwołaniem od decyzji z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...);

13. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...) w części i nie dolicza do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne B. K. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. kwot: 139,20 zł we wrześniu 2010 roku, 147,34 zł we wrześniu 2011 roku oraz 158,11 zł we wrześniu 2012 roku;

14. w pozostałym zakresie odwołanie od decyzji z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...) oddalił;

15. zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu wywołanego odwołaniem od decyzji z dnia 9 sierpnia 2013 roku znak (...).

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i prawne:

Zainteresowani: E. S., A. K. (2), N. O., A. K. (1) i B. K. byli w okresach wskazanych w zaskarżonych decyzjach zatrudnieni u odwołującej (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. na podstawie umowy o pracę. Z tego tytułu byli uprawnieni do korzystania ze świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

W obowiązującym u odwołującej od 1 czerwca 2006 roku Regulaminie Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w § 5 postanowiono, iż przyznawanie usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z Funduszu uzależnia się od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej uprawnionego do korzystania z Funduszu. Podstawę do przyznania świadczeń stanowi dochód netto przypadający na osobę w rodzinie wykazany w oświadczeniu pracownika. Przyznanie dofinansowania z Funduszu dla osób uprawnionych może być również uzależnione od stażu pracownika u pracodawcy oraz od kolejności złożenia wniosku. Decyzje przyznające pracownikom świadczenia z ZFŚS podejmowane są po uzgodnieniu z członkami Komisji Socjalnej.

Zgodnie z § 3 regulaminu, środków Funduszu przeznacza się na finansowanie imprez okolicznościowych, pomoc rzeczową i pieniężną dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej, rodzinnej lub materialnej (wypadki losowe), świadczenia rzeczowe i pieniężne z okazji świąt, uroczystości, jubileuszy oraz na akcje socjalne na rzecz pracowników.

W protokole z posiedzenia Komisji Socjalnej z dnia 10 grudnia 2010 r. określono, że wszyscy pracownicy (...) sp. z o.o. otrzymają z okazji Świąt Bożego Narodzenia wypłatę pieniędzy z funduszu socjalnego w wysokości:

- dyrektorzy - 280 zł

- pozostali pracownicy zatrudnieni najpóźniej do 30.11.2010 r. i będący pracownikami w dniu posiedzenia komisji - 380 zł

- pracownicy zatrudnieni w grudniu 2010 r. - 100 zł

W protokole z posiedzenia Komisji Socjalnej z dnia 28 marca 2011 r. określono, że wszyscy pracownicy (...) sp. z o.o. otrzymają z okazji Świąt Wielkanocnych bonę towarową S. w wysokości:

- dyrektorzy - 200 zł

- pozostali pracownicy zatrudnieni najpóźniej do 30.11.2011 r. i nie będący w okresie wypowiedzenia - 380 zł

- pracownicy zatrudnieni w okresie od 01.04.2011 r. do 22.04.2011 r. - 100 zł

W protokole z posiedzenia Komisji Socjalnej z dnia 9 grudnia 2011 r. określono, że

wszyscy pracownicy (...) sp. z o.o. otrzymają z okazji Świąt Wielkanocnych wypłatę pieniędzy z funduszu socjalnego w wysokości:

- dyrektorzy - 280 zł

- pozostali pracownicy zatrudnieni najpóźniej do 30.11.2011 r. i będący pracownikami w dniu posiedzenia komisji - 380 zł

- pracownicy zatrudnieni w grudniu 2011 r. (do 23 grudnia włącznie): 100 zł

W protokole z posiedzenia Komisji Socjalnej z dnia 26 marca 2012 r. określono, że

wszyscy pracownicy (...) sp. z o.o. otrzymają z okazji Świąt Wielkanocnych wypłatę pieniędzy z funduszu socjalnego w wysokości:

- dyrektorzy - 200 zł

- pozostali pracownicy będący pracownikami w dniu 08.04.2012 r. - 300 zł

W protokole z posiedzenia Komisji Socjalnej z dnia 9 grudnia 2012 r. określono, że wszyscy pracownicy (...) sp. z o.o. otrzymają z okazji Świąt Bożego Narodzenia wypłatę pieniędzy z funduszu socjalnego w wysokości:

- dyrektorzy - 280 zł

- pozostali pracownicy zatrudnieni najpóźniej do 30.11.2012 r. i będący pracownikami w dniu posiedzenia komisji - 380 zł

- pracownicy zatrudnieni w grudniu 2012 r. (do 23 grudnia włącznie) - 100 zł

Ponadto na posiedzeniu w dniu 30 grudnia 2009 r. zarząd spółki wraz z Komisją Socjalną ustalił zasady dofinansowania pracownikom spółki zajęć sportowych i rekreacyjnych. Ze świadczenia mogli korzystać pracownicy płatnika zatrudnieni na umowę o pracę niezależnie od wymiaru czasu pracy. W kwocie 30 zł miesięcznie lub do wysokości poniesionych i udokumentowanych wydatków. Dofinansowanie nie przysługiwało za miesiąc, w którym następowało rozwiązanie umowy o pracę.

Komisja Socjalna podjęła ponadto decyzję o wypłacie jednorazowej dotacji w wysokości 1500 zł, wszystkim pracownikom z powodu zawarcia małżeństwa.

W latach 2010 – 2012 odwołująca wydawała na rzecz pracowników, w tym zainteresowanych, świadczenia z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Świadczenia te obejmowały między innymi wydanie bonów towarowych oraz wypłaty z okazji Świąt Wielkanocnych i Świąt Bożego Narodzenia, wypłaty jednorazowej dotacji w związku z zawarciem związku małżeńskiego, finansowanie usługi medycznej i szczepionki przeciwko grypie, finansowanie imprez okolicznościowych oraz dofinansowanie do zajęć sportowych w postaci karnetów M. lub usług sportowych.

Świadczenia w postaci bonów towarowych oraz wypłaty z okazji Świąt Wielkanocnych i Świąt Bożego Narodzenia, wypłaty jednorazowej dotacji w związku z zawarciem związku małżeńskiego, finansowanie usługi medycznej i szczepionki przeciwko grypie oraz dofinansowania do zajęć sportowych w postaci karnetów M. lub usług sportowych zostały wypłacone przez odwołującą pracownikom bez ustalenia ich sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej. Wysokość świadczeń na rzecz pracowników określała Komisja socjalna wyłącznie przy uwzględnieniu stanowiska zajmowanego przez pracowników. Zostali oni podzieleni na dwie grupy: pracowników zarządzających (dyrektorów) oraz pozostałych pracowników. Pierwsza grupa była uprawniona do niższych świadczeń niż pracownicy szeregowi, nie piastujący stanowisk kierowniczych. Taki podział dyktowany był stosunkowo małym zróżnicowaniem płac wśród pracowników niższego szczebla.

Przy ustalaniu wysokości świadczenia odwołująca natomiast nie badała i nie uwzględniała ewentualnych dochodów pracownika osiąganych z innych tytułów niż stosunek pracy z odwołującą, jak również średniego miesięcznego dochodu brutto na osobę w rodzinie, stanowiącego podstawę opodatkowania, obliczonego na podstawie dochodów wspólnie zamieszkałych i prowadzących wspólne gospodarstwo domowe członków rodziny wraz z dziećmi za okres ostatniego miesiąca kalendarzowego.

Powyższe świadczenia w postaci bonów towarowych oraz wypłat z okazji Świąt Wielkanocnych i Świąt Bożego Narodzenia, wypłaty jednorazowej dotacji w związku z zawarciem związku małżeńskiego, finansowania kosztów usługi medycznej i szczepionki przeciwko grypie oraz dofinansowania do zajęć sportowych w postaci karnetów M. lub usług sportowych. Były wydawane przez odwołującą bez pisemnych wniosków pracowników zawierających szczegółowy opis ich sytuacji życiowej, materialnej i zdrowotnej z uwzględnieniem podania następujących informacji: ilości osób w gospodarstwie domowym, dochodów na członka rodziny (netto lub brutto), wieku i liczby dzieci, opisu stanu zdrowia oraz bez udokumentowania wskazanych we wniosku informacji.

Odwołująca nie badała przed ustaleniem wysokości świadczeń i przed ich przyznaniem sytuacji życiowej, zdrowotnej i materialnej pracowników i przyznając świadczenia nie kierowała się kryteriami socjalnymi określonymi w Regulaminie Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Odwołująca organizowała dla swoich pracowników imprezy integracyjne, co wiązało się m.in. z korzystaniem z poczęstunku, który został pozostawiony do dyspozycji pracowników. Spotkanie adresowane było do ogółu pracowników, uczestnictwo było dobrowolne, opłata za poczęstunek ustalona była ryczałtowo bez względu na liczbę uczestników. Płatnik nie wiedział jaka była faktyczna liczba pracowników uczestniczących w spotkaniu.

Na powyższych zasadach tytułem świadczeń socjalnych na rzecz **E. S.** przekazano ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych:

- bony towarowe z okazji świąt Wielkanocnych w:

04/2011 r. w kwocie 300 zł

- dodatkowe pieniądze z okazji Świąt Wielkanocnych w:

03/2012 r. w kwocie 300 zł

- dodatkowe pieniądze z okazji Świąt Bożego Narodzenia w:

12/2010 r. w kwocie 380 zł

12/2011 r. w kwocie 380 zł

12/2012 r. w kwocie 380 zł

- dofinansowania do zajęć sportowych w postaci karnetów M. lub usług sportowych w:

11-12/2011 r. w kwocie 61 zł miesięcznie,

01-12/2012r. w kwocie 61 zł. miesięcznie,

Na powyższych zasadach tytułem świadczeń socjalnych na rzecz **A. K. (2)** przekazano ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych:

- bony towarowe z okazji Świąt Wielkanocnych w:

03/2010 w kwocie 300,00 zł

04/2011 w kwocie 300,00 zł

- wypłaty z okazji Świąt Wielkanocnych w:

03/2012 w kwocie 300,00 zł

- wypłaty z okazji Świąt Bożego Narodzenia w:

12/2010 w kwocie 380,00 zł

12/2011 w kwocie 380,00 zł

12/2012 w kwocie 380,00 zł

- sfinansowanie kosztu usługi medycznej i szczepionki przeciwko grypie w10/2010 w kwocie

30 zł

- dodatkowe pieniądze z okazji Świąt Bożego Narodzenia w 12/2012 r. w kwocie 380 zł

Na powyższych zasadach tytułem świadczeń socjalnych na rzecz **N. O.** przekazano, ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych:

- bony towarowe z okazji Świąt Wielkanocnych w:

03/2010 w kwocie 300,00 zł

04/2011 w kwocie 300,00 zł

- wypłaty z okazji Świąt Wielkanocnych w 03/2012 w kwocie 300,00 zł

- wypłaty z okazji Świąt Bożego Narodzenia w:

12/2010 w kwocie 380,00 zł

12/2011 w kwocie 380,00 zł

12/2012 w kwocie 380,00 zł

- jednorazową dotację w związku z zawarciem związku małżeńskiego w 10/2010 w kwocie 1500 zł

- dofinansowanie do zajęć sportowych w postaci karnetów M. lub usług sportowych :

01-04/2010 w kwocie 36 zł miesięcznie

05-12/2012 w kwocie 61 zł miesięcznie

Na powyższych zasadach tytułem świadczeń socjalnych na rzecz **A. K. (1)** przekazano, ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych:

- bony towarowe z okazji Świąt Wielkanocnych w:

03/2010 w kwocie 300,00 zł

04/2011 w kwocie 300,00 zł

- wypłaty z okazji Świąt Wielkanocnych w 03/2012 w kwocie 300,00 zł

- wypłaty z okazji Świąt Bożego Narodzenia w:

12/2010 w kwocie 380,00 zł

12/2011 w kwocie 380,00 zł

- sfinansowanie kosztu usługi medycznej i szczepionki przeciwko grypie w 10/2011 w kwocie 35 zł

Na powyższych zasadach tytułem świadczeń socjalnych na rzecz **B. K.** przekazano, ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych:

- bony towarowe z okazji Świąt Wielkanocnych w:

03/2010 w kwocie 300,00 zł

04/2011 w kwocie 300,00 zł

- wypłaty z okazji Świąt Wielkanocnych w:

03/2012 w kwocie 300,00 zł

- wypłaty z okazji Świąt Bożego Narodzenia w:

12/2010 w kwocie 380,00 zł

12/2011 w kwocie 380,00 zł

- sfinansowanie kosztu usługi medycznej i szczepionki przeciwko grypie w 10/2011 w kwocie

35 zł.

E. S., A. K. (2), N. O., B. K. byli zatrudnieni w spółce we 09/2010, 09/2011, 09/2012. W tym okresie płatnik zorganizował imprezy okolicznościowe o nazwie „dożynki”. Ich koszt wyniósł we:

09/2010 – 45 938,36 zł.

09/2011 – 47 886,27 zł

09/2012 – 51 070,30 zł

A. K. (1) był zatrudniony w spółce w 09/2011, w tym okresie płatnik zorganizował imprezę okolicznościową o nazwie „dożynki” jej koszt wyniósł we 09/2010 – 6 456,34 zł

Odwołująca nie uwzględniła powyższych świadczeń w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanych za okresy, w których otrzymali oni wymienione świadczenia.

W oparciu o wyżej ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części dotyczącej wliczenia do podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne wartości imprez okolicznościowych.

Na wstępie rozważań prawnych Sąd Okręgowy wskazał, że organ rentowy miał prawo do dokonania analizy prawidłowości wydatkowania środków z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, albowiem tylko przyznanie takiego uprawnienia pozwanemu umożliwi mu prawidłową realizację przepisów z zakresu ubezpieczeń społecznych, do czego jest zobowiązany na mocy art. 68 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Dokonując zaś merytorycznej oceny prawidłowości decyzji, Sąd Okręgowy powołał treść przepisów art. 4 pkt 9, art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy systemowej, art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2008 r., Nr 164 poz. 1027 tj. ze zm.) oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 1991 r., Nr 80 poz. 350 ze zm.), stwierdzając, że przedmiotem sporu w sprawie było to, czy wskazane w zaskarżonych decyzjach przychody zainteresowanych stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne i czy w związku z tym prawidłowo kwoty te doliczono do przychodów osiągniętych przez zainteresowanych w spornych okresach, czy też podlegają one wyłączeniu z podstawy wymiaru składek w myśl § 1 i § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz.U. z 1998 r., Nr 161 poz. 1106 ze zm.).

Reasumując - Sąd Okręgowy stwierdził, że brak jest podstaw do uznania, że świadczenia z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w postaci bonów oraz wypłat z okazji Świąt Wielkanocnych i Świąt Bożego Narodzenia oraz kosztów usługi medycznej i szczepionki przeciwko grypie, dofinansowania zajęć sportowych i dotacji w związku z zawarciem związku małżeńskiego, przyznane zostały zainteresowanym w sposób odpowiadający wymogom ustawy z dnia 4 marca 1994 r. i obowiązującego u odwołującej Regulaminu. Bez wątpienia odwołująca spółka nie odbierała bowiem od pracowników oświadczeń o wysokości dochodów rodziny, ani nie analizowała ich sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej, zatem podział środków z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych istniejącego w odwołującej Spółce nastąpił niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa, a mianowicie ustawą o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Odwołująca spółka przyznając powyższe świadczenia zastosowała bowiem kryterium, które nie stanowi kryterium socjalnego. Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy oddalił odwołanie w powyższym zakresie.

Sąd Okręgowy uwzględnił odwołanie co do świadczeń finansowanych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w związku z imprezą okolicznościową. Podyktowane to było błędnym naliczeniem kwoty przychodu, jaki miał by wiązać się z uczestnictwem w imprezie integracyjnej, ponieważ wartość świadczenia została ustalona przez organ rentowy arbitralnie i nie obrazuje rzeczywistej korzyści uzyskanej przez pracowników.

Uwzględniając powyższe rozważania, Sąd Okręgowy na podstawie 477¹⁴§1 k.p.c. i art. 477¹⁴§2 k.p.c. orzekł jak w wyroku.

Apelację od powyższego wyroku złożył odwołujący płatnik (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. w części dotyczącej oddalenia odwołania w pozostałym zakresie i wzajemnego zniesienia pomiędzy stronami kosztów procesu, tj. co do pkt. 2, 3, 5, 6, 8, 9, 11, 12, 14, 15 wyroku, zarzucając:

I. naruszenie prawa materialnego, tj.

1) art. 68 ust. 1 pkt. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 8 ust. 3 oraz art. 12a ustawy z dnia 4 marca 1994r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do dokonania analizy prawidłowości wydatkowania przez odwołującą Spółkę środków z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych;

2) § 2 ust. 1 pkt. 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż pracodawca do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne pracowników ma obowiązek wliczyć niestanowiące podstawy wymiaru składek świadczenie sfinansowane w całości ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w postaci równowartości wydanych bonów towarowych z okazji Świąt Wielkanocnych oraz Świąt Bożego Narodzenia oraz sfinansowanych innych świadczeń, wymienionych w decyzji, a mieszczących się w katalogu świadczeń socjalnych, wymienionych w art. 2 ust. 1 ustawy o zfsś;

3) art. 4 ust. 9 w zw. z art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a także §1 i 2 rozporządzenia oraz art. 410 kc, art. 29§1 pkt. 3 k.p. w zw. z treścią umowy o pracę łączącej pracownika z pracodawcą, a także art. 772, art. 78§1 i art. 80 k.p., polegające na przyjęciu, iż świadczenia udzielone w ramach zfsś zainteresowanemu przez odwołującą Spółkę zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w tym zakresie, mogą stanowić przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy,

4) art. 1, art. 2 pkt.1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy o zfsś poprzez niewłaściwą wykładnię oraz błędne zastosowanie w/w przepisów prawa, a to poprzez przyjęcie, iż ze środków ZFŚS mogą być finansowane jedynie ulgowe usługi i świadczenia, a wysokość dopłat winna we wszystkich przypadkach uwzględniać sytuację życiową, rodzinną i materialną beneficjenta, podczas gdy w/w przepisy wskazują na możliwość sfinansowania różnych świadczeń,

5) art. 6 kc w zw. z art. 2 pkt. 1 oraz art. 8 ust. 1 ustawy w zw. z §1 i 2 rozporządzenia, polegające na nieustaleniu oraz niewskazaniu dowodów potwierdzających, w jakim zakresie wydatkowane na rzecz zainteresowanych środki, traktowane przez pracodawcę jako świadczenie socjalne, nie stanowiły świadczenia socjalnego sensu stricto, a w jakim były nienależnym świadczeniem, nie podlegającym jednak wliczeniu do podstawy wymiaru składek;

II. naruszenie prawa procesowego, które to naruszenie doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego, tj.

1) art. 233 § 1 kpc, poprzez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego;

2) art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 227 kpc i art. 278 kpc, poprzez oddalenie wniosków dowodowych o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych, w tym z zakresu rachunkowości i podatków oraz wynagrodzeń, z zakresu oceny sytuacji socjalnej oraz wyceny świadczeń socjalnych;

3) art. 232 poprzez przyjęcie, że to po stronie odwołującej pozostawało udowodnienie, w jakiej wysokości świadczenie socjalne zostało zainteresowanym przyznane,

4) art. 233§1 kpc w zw. z art. 227 kpc, poprzez oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z dokumentów będących w posiadaniu zainteresowanych i odwołującej,

5) art. 233 §1 kpc poprzez przyjęcie, iż świadczenia przyznane zainteresowanym w postaci wypłat i bonów z okazji Świąt Bożego Narodzenia oraz Świąt Wielkanocnych i pokrycia kosztów szczepienia ochronnego a także dofinansowania do zajęć sportowych nie miały charakteru socjalnego i nie można było ich wyłączyć z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

Mając na uwadze powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w opisanym zakresie poprzez uwzględnienie odwołania i zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych; ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu I instancji w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach instancji odwoławczej.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna jedynie w części dotyczącej uwzględnienia w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne: odnośnie E. S., A. K. (1) i B. K. – dofinansowania do zajęć sportowych w postaci karnetów, odnośnie A. K. (2) – sfinansowania kosztów usług medycznych i szczepionki przeciwko grypie, a odnośnie N. O. - dofinansowania do zajęć sportowych w postaci karnetów lub usług sportowych a także wypłaty jednorazowej dotacji związanej z zawarciem związku małżeńskiego, przyznanych z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., co skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku zgodnie z art. 386 § 1 k.p.c.

W pierwszej kolejności przypomnieć należy, że o tym m.in. jakie przychody nie stanowią podstawy wymiaru składek stanowi Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, w szczególności w jego § 2 ust. 1 pkt 19 wskazano, że podstawy wymiaru składek nie stanowią świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Zasady tworzenia zakładowego funduszu świadczeń socjalnych określa ustawa z dnia 4 marca 1994 roku o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych; w myśl art. 2 ust. 1 ustawy działalnością socjalną są usługi świadczone przez pracodawcę na rzecz różnych form wypoczynku, działalność kulturalno-oświatową sportowo-rekreacyjną udzielanie pomocy materialno-rzeczowej lub finansowej, a także zwrotnej lub bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe na warunkach określonych ustawą.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych przyznawanie ulgowych usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z Funduszu uzależnia się od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu.

Wskazać należy, iż to pracodawca gospodaruje środkami funduszu, dokonuje podziału środków funduszu na poszczególne rodzaje działalności socjalnej i przyznaje poszczególnym uprawnionym świadczenia finansowane z funduszu na zasadach określonych w regulaminie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Z funduszu mogą być finansowane jedynie te rodzaje działalności socjalnej, które są objęte ustawową definicją działalności socjalnej. Główne kierunki przeznaczenia środków funduszu określa art. 1 ust. 1 ustawy stanowiący, że fundusz przeznaczony jest na finansowanie działalności socjalnej organizowanej na rzecz osób uprawnionych do korzystania z funduszu oraz na dofinansowanie zakładowych obiektów socjalnych. Definicje zarówno działalności socjalnej jak i zakładowych obiektów socjalnych zawiera art. 2 ustawy. Działalnością socjalną w rozumieniu ustawy są w szczególności usługi świadczone przez pracodawców na rzecz: różnych form wypoczynku, co może obejmować obozy i kolonie letnie i zimowe dla dzieci i młodzieży, wczasy pracownicze i profilaktyczne, pobyty w sanatoriach, wypoczynek sobotnio-

niedzielny, działalności kulturalno-oświatowej, działalności sportowo-rekreacyjnej (np. organizowanie różnych form rekreacji, imprez sportowych, wycieczek, wykup abonamentów na zajęcia sportowe).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w analizowanym stanie faktycznym charakter spornych świadczeń niewątpliwie mieści się w pojęciu działalności socjalnej w rozumieniu ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Świadczenia te bezspornie zostały sfinansowane ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych i przyznane osobom uprawnionym do korzystania z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że w wyroku z dnia 23 października 2008r. sygn. akt II PK 74/08 Sąd Najwyższy przesądził iż, działalność w postaci imprez masowych, jak pikniki, "andrzejki", organizowanie wycieczek - mieści się w pojęciu działalności socjalnej jako rodzaj działalności rekreacyjnej względnie działalności w postaci różnych form krajowego wypoczynku.

Sąd Apelacyjny, mając na uwadze dotychczasowe orzecznictwo, zwraca uwagę, że przy ocenie możliwości zastosowania kryterium socjalnego uwzględnić również należy charakter świadczenia związanego z działalnością socjalną pracodawcy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego z istoty świadczenia wynika bowiem, iż trudno przyjąć, że korzystanie z takich form działalności socjalnej jak dofinansowanie do zajęć sportowych w postaci karnetów, sfinansowanie kosztów szczepionki przeciwko grypie, a odnośnie N. O. także wypłaty jednorazowej dotacji związanej z zawarciem związku małżeńskiego, miałyby być uzależnione od tzw. kryterium socjalnego, czyli od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu.

Zaprzeczałyby to istocie tej usługi, trudno bowiem przyjąć, że wobec niektórych pracowników pracodawca zakupiłby szczepionki droższe/bardziej skuteczne, a dla innych tańsze, czy też dofinansowywałby karnety sportowe na dłuższy/krótszy czas albo w zależności od konkretnej aktywności sportowej. Jak słusznie wskazuje bowiem apelujący, przy finansowaniu świadczeń w postaci danej usługi medycznej, szczepionki przeciwko grypie, podobnie jak przy organizowaniu imprez integracyjnych, brak jest możliwości przyznawania ulgowych świadczeń i usług. Brak jest bowiem uzasadnienia dla zróżnicowania tego świadczenia z uwagi na kryteria socjalne i sfinansowania części pracowników w gorszej sytuacji socjalnej lepszej (i z tego powodu droższej) szczepionki na grypę, a pozostałym pracownikom o lepszej sytuacji socjalnej szczepionki tańszej (i z tego powodu gorszej). Zatem uznać należy, że podobnie jak przy organizowaniu imprez integracyjnych pracodawca może ustalić zasadę powszechnej dostępności świadczeń z funduszu socjalnego w postaci sfinansowania szczepionki, albowiem ustalenie dla tego konkretnego świadczenia kryterium ulgowego jego przyznawania nie jest usprawiedliwione (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2008 r., sygn. II PK 74/08). Podobnie należy ocenić dofinansowania do zajęć sportowych w postaci karnetów lub usług sportowych.

Również charakter świadczenia w postaci dotacji związanej z zawarciem związku małżeńskiego, które to wydarzenie jest szczególne i z reguły występujące tylko raz w życiu, powoduje, że i w tym przypadku trudno o zastosowanie kryterium socjalnego, bowiem zaprzeczałyby to istocie tego świadczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny zgodnie z art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok oraz poprzedzając go decyzję w pkt 2, 5, 8, 11 i 14 w ten sposób, że wskazane w decyzji wypłaty przeznaczone na: odnośnie E. S., A. K. (1) i B. K. – dofinansowanie do zajęć sportowych w postaci karnetów, odnośnie A. K. (2) – sfinansowanie kosztów usług medycznych i szczepionki przeciwko grypie, a odnośnie N. O. - dofinansowanie do zajęć sportowych w postaci karnetów lub usług sportowych a także wypłaty jednorazowej dotacji związanej z zawarciem związku małżeńskiego, nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne.

W pozostałym zakresie apelacja nie była zasadna, co skutkowało jej oddaleniem na podstawie art. 385 k.p.c. – odnośnie uwzględnienia w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie pozostałych świadczeń przyznanych zainteresowanym, tj. wypłat i bonów towarowych z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Świąt Wielkanocnych.

Wbrew zarzutom apelującego - Sąd Okręgowy - w oparciu o prawidłowo ocenione dowody z dokumentów w postaci m.in. protokołów posiedzenia Komisji Socjalnej, znajdujących się w aktach organu rentowego, załączonych do akt niniejszej sprawy oraz zeznań w charakterze strony K. K. (członka zarządu odwołującej) prawidłowo ustalił, jakie było kryterium stosowane przez odwołującego przy przyznawaniu powyższych świadczeń socjalnych, zaś ocena, czy kryterium stosowane przez odwołującego, stanowiło kryterium socjalne, należy do oceny prawnej, nie zaś oceny dowodów.

Chybiony jest również zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. i art. 278 k.p.c., poprzez oddalenie wniosków dowodowych o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych, w tym z zakresu rachunkowości i podatków oraz wynagrodzeń, z zakresu oceny sytuacji socjalnej oraz wyceny świadczeń socjalnych. Kwestia wysokości świadczeń otrzymanych przez zainteresowanych nie była sporna, a nadto dowód z opinii biegłego nie jest środkiem dowodowym pozwalającym na czynienie ustaleń odnośnie charakteru socjalnego danego świadczenia. Sąd ubezpieczeń społecznych bada w niniejszym postępowaniu jakie było kryterium stosowane przez odwołującego przy przyznawaniu świadczeń socjalnych (w czasie ich przyznawania), a ustalenie tych okoliczności nie wymaga posiadania wiadomości specjalnych (art. 278 § 1 k.p.c.). Zaś ocena, czy kryterium stosowane przez odwołującego, stanowiło kryterium socjalne, należy do oceny prawnej. Zatem brak było podstaw do powołania dowodu z opinii biegłych na wskazywane przez apelującą okoliczności.

Odnosząc się natomiast do zarzutów naruszenia przepisów prawa materialnego podniesionych w apelacji, wskazać należy, iż chybiony jest zarzut naruszenia przepisów art. 68 ust. 1 pkt. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 8 ust. 3 oraz art. 12a ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do dokonania analizy prawidłowości wydatkowania przez odwołującą Spółkę środków z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Ugruntowany jest bowiem pogląd, że organ rentowy miał prawo do dokonania analizy przyjętych kryteriów socjalnych oraz kontroli prawidłowości wydatkowania środków z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, a w szczególności badania tego czy przy rozdysponowywaniu środkami z funduszu stosowano kryterium socjalne, bowiem tylko w taki sposób może on prowadzić kontrolę prawidłowej realizacji przepisów z zakresu ubezpieczeń społecznych, do czego jest zobowiązany na mocy art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2012 r., sygn. I UK 140/12).

Błędny był zarzut naruszenia art. 8 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych i § 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz.1106 ze zm.). Sąd Najwyższy w wyroku z 6 lutego 2008 r. II PK 156/07 (OSNP 2009/7-8/96) wskazywał że możliwe jest przyjęcie średniego dochodu na członka rodziny jako usprawiedliwionego kryterium oceny sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby ubiegającej się o przyznanie ulgowych usług i świadczeń oraz wysokości dopłat z funduszu świadczeń socjalnych bo jest to obiektywnie czytelny i miarodajny sposób oceny zasadności ubiegania się o świadczenia z tego funduszu. Pogląd ten był następnie powtarzany w orzeczeniach Sądu Najwyższego, w których akcentowano sprzeczność z ustawą o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych wydatkowania środków Funduszu na finansowanie ulgowych usług i świadczeń oraz dopłat z pominięciem wspomnianych kryteriów socjalnych (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 25 sierpnia 2004 r., I PK 22/03, OSNP 2005 Nr 6, poz. 80; z dnia 16 sierpnia 2005 r., I PK 12/05, OSNP 2006 nr 11-12, poz. 182; z dnia 6 lutego 2008 r., II PK 156/07, OSNP 2009 nr 7-8, poz. 96).

Sąd Apelacyjny podziela wywody poczynione przez Sąd Najwyższy w przytoczonych orzeczeniach i ich uzasadnieniach.

Uwzględniając powyższe – Sąd Apelacyjny podzielił pogląd Sądu I instancji, że przedmiotowe świadczenia z okazji świąt przyznane były zainteresowanym bez oceny sytuacji rodzinnej, materialnej i życiowej, a zatem wbrew zasadzie wynikającej z art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Jedynym kryterium rozdziału środków był fakt zajmowanego stanowiska w spółce.

Zważyć w tym miejscu należy, iż art. 8 ust. 1 cyt. ustawy, wyraźnie powiązał zasady korzystania z ulgowych usług i świadczeń z sytuacją życiową, rodzinną i materialną osób uprawnionych. Podkreślić trzeba, że zasada wyrażona w art. 8 ust. 1 ustawy z 4 marca 1994 roku o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, wyraża się w związku pomiędzy wartością przyznawanego świadczenia, a łącznie rozpatrywaną, sytuacją życiową, rodzinną i materialną osoby uprawnionej. Im sytuacja osoby uprawnionej jest gorsza, tym wyższe przysługuje jej świadczenie. O spełnieniu kryterium socjalnego nie może być mowy bez indywidualnej analizy sytuacji każdej uprawnionej do skorzystania z funduszu osoby. Fundusz świadczeń socjalnych jest instytucją prawną, która ma łagodzić różnice w poziomie życia pracowników i ich rodzin. Jest on wyrazem funkcji społecznej zakładu pracy, zaś jego adresatem są rodziny (a nie tylko pracownicy) o najniższych dochodach. Nadto istotne jest także ustalenie takich progów dostępności świadczeń, jak i takie zróżnicowanie ich wysokości aby urzeczywistnić ustawowy cel Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych tj. niwelowanie różnic w poziomie życia pracowników.

Nie spełnia wymogu uwzględnienia powołanego wyżej kryterium socjalnego zastosowane przez apelującego kryterium stanowiska zajmowanego przez pracowników, którzy zostali podzieleni na grupy: pracowników zarządzających (dyrektorów) oraz pozostałych pracowników. Uprawnieni pracownicy mogą bowiem uzyskiwać różne dochody z tytułu zatrudnienia u apelującego, mogą także uzyskiwać dochody z innych tytułów, a także – w zależności od stanu rodzinnego – różny może być dochód przypadający na jednego członka rodziny uprawnionego. Ponadto kryterium zastosowane przez apelującego, nie uwzględnia w ogóle sytuacji rodzinnej ani życiowej osoby uprawnionej, a w konsekwencji brak było podstaw do uznania, iż zostały sfinansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne.

Zwrócić trzeba też uwagę, że zasada wyrażona w art. 8 ust. 1 ww. ustawy wymaga zastosowania kryterium socjalnego indywidualnie do każdego z uprawnionych i nie doznaje w tym zakresie żadnych wyjątków - w szczególności wyjątków takich nie może tworzyć regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Odwołujący pracodawca w analizowanej sprawie winien był dokonać analizy sytuacji życiowej, materialnej i osobistej pracowników przed przyznaniem przedmiotowego świadczenia. Nie musi to przy tym wiązać się z podejmowaniem nadzwyczajnych działań ze strony pracodawcy, generowaniem dodatkowych sił i środków. Zdaniem Sądu Apelacyjnego wystarczające byłoby złożenie przez każdego pracownika oświadczenia o wysokości dochodu na jednego członka rodziny ze wskazaniem ile osób i w jakim wieku składa się na rodzinę pracownika. Taka informacja ujmowałaby w istocie nie tylko dochody pracownika osiągnęte u odwołującego, ale także dochody pracownika osiągnęte poza zakładem pracy, a także dochody członków rodziny, pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z pracownikiem. Powyższe obrazuje zarówno sytuację osobistą, rodzinną jak i materialną, jak tego wymaga ustawa. Stanowisko takie jest prezentowane zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego jak i literaturze przedmiotu.

Oparcie kryterium wysokości świadczeń wyłącznie na rodzaju zajmowanego stanowiska u płatnika, nie spełnia wymogu badania sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej.

Reasumując - przychód osiągnięty przez zainteresowanych z tytułu bonów towarowych oraz wypłaty z okazji Świąt Wielkanocnych i Świąt Bożego Narodzenia szczegółowo określony w zaskarżonych decyzjach stanowi podstawę wymiaru składek w myśl art. 18 ust. 1 ustawy z 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z § 1 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106) oraz art. 81 ust. ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2008r. nr 164 poz.1027 ze zm.).

Uwzględniając powyższe Sąd Apelacyjny oddalił apelację w pozostałym zakresie na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. znosząc je wzajemnie między stronami w instancji odwoławczej.

SSA Marek Borkiewicz	SSA Marta Sawińska	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
----------------------	--------------------	-------------------------------